

MOARTE PREMATURĂ

LARISA BĂLAN

Iar de mor de tânără!

Sa ma îngropi

Într-un pat de trandafiri

Să mă-nfășori

În giulgiu și mătăsuri albe

Iar după, să te rogi

Ca îngerii să-mi cânte la harpe.

Iar părul meu lung și bălai

Să-mi cadă creț pe umerii albi

Ce-au fost amorțiți de frigul

Degajat de o inimă grea

Și degerată de ură.

Iar la gât să îmi agațe

Perle din marea de azur

Iar ochii să mi lași deschiși

Și prin albastrul lor să pot să mai privesc

Sper abisul lumii mele reale

În care orologiul greu din piața mare

Să bată-n note grave

Ora șapte!

Iar apoi să-mi porți

Coșciugul ca marmura albă

În pași de vals
Precum un dans
Pe drumul pe care n-am fost.
Și să-l-arunci
În râul care
Își plânge apele la vale
Și să-l lași pe el
Să mă îngroape.
Iar păsările din arborii înalți
Se vor ridica la cer
În vuiet mare.
Și cu aripile bătute de vânt
Se vor roti în aer.
Iar din ciocul lor să lași să cadă
Peste al meu coșciug alb
Rămurele îmbibate de nămol.
Și păsările îmi vor făuri un cuib,
Un cuib de primăvară.
Iar peste pământul ud
Să pui o cruce ușoară
Șă sa ascuți cum liniștea se lasă.
Ai observat că imediat ce mori
Ei se gândesc la tine
Si parcă le și pasă?